

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. Quinam fuerint, & sub quibus Regibus vaticinati sint hi 12. Prophetæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philipp

Chronolo
vet. Testam

A IV
17 a

NOTÆ ET QVÆSTIONES
CHRONOLOGICÆ,

IN PROPHETAS MINORES.

QVÆSTIO PRIMA.

*Quinam, & quibus sub Regibus vaticinati
Propheta.*

1. **B**ENE aduertit Ribera præludio 2. in minores
Hebræos agnosere quidem Moylen & Dauid
gnes fuisse prophetas, horum tamen duorum libros
recenseri inter monumenta cæterorum prophetarum
Nam Pentateuchum Moylis ipsi Thora, id est
appellant, quæ est pars prima Bibliorum Hebræorum
quam conijciunt etiam Cantica Cantecorum, &
mentationes Jeremiæ, Ecclesiasten, & volumen Ezechielis. *Secundam partem*
cant Prophetas priores, quæ continet libros Iudicum, Samuelem
totidem Regum. *Tertia parte,* quam Prophetas posteriores indigunt
ctuntur Isaiam, Ieremiam, Ezechielem, & eos duodecim qui nobis
ta minores appellantur. *Quarta pars* illis completitur Psalmos David
uecchia Salomonis, Iobum, Danielem, Esdram, Nehemiam, & Verba
hoc est, duos libros Paralipomenon. Vide Prologum Galeatum S. Hieronimi
ad calcem Bibliorum Latinorum Sixtinæ editionis, in quo fufius & clarius
cententur libri apud Hebræos Canonici.

Prima
pars Bi-
blicorum
apud He-
braeos.

- 2.
- 3.
- 4.

2. Nos autem minores Prophetas eos nominamus, quorum orationes

decim libellis signata habemus, & hoc ordine in Latinis & Hebraeis codicibus disponuntur.

Latinis & Hebrais.

1. Osee.
2. Ioel.
3. Amos.
4. Abdias.
5. Ionas.
6. Michæas.
7. Nahum.
8. Habacuc.
9. Sophonias.
10. Aggeus.
11. Zacharias.
12. Malachias.

Apud 70. verò.

1. Osee.
2. Amos.
3. Michæas.
4. Ioel.
5. Abdias.
6. Ionas.
7. Nahum.
8. Habacuc.
9. Sophonias.
10. Aggeus.
11. Zacharias.
12. Malachias.

Ordinem quem 70. Seniores exhibent, non solum in editione Sixti V. videmus: sed etiam apud S. Hieronymum prologo in Ioel legimus, & apud S. Gregorium Nazianzenum, in Carmine de Veris libris &c. nisi quod hic Ionam Abdiaz præponat.

3. Nec obstat prædictis quod S. Hieronymus præfatiuncula in 12. Prophetas scribit: non est, inquit, idem ordo duodecim prophetarum, apud Hebræos, qui est apud nos. Ibi enim non de sua translatione, quæ est nostra vulgata, loquitur: sed de versione Septuaginta, & Latinis codicibus ex ea redditus, ut bene Ribera & alij monuerunt.

4. S. Augustinus lib. 18. ciuit. cap. 27. dum agit de diebus siue temporibus Ozia, Ioatham, Achaz, Ezechia, sub quibus prophetauerunt, Osee, Amos, Abdias, Ionas, Michæas, Nahum, tenduntur, inquit, hi dies à rege Latinorum Phocæ, siue superiore Auentino, vsque ad regem Romulum, vel etiam vsque ad regni primordia successoris eius Numæ Pompilij. Quæ cum meis ratiocinijs fatis congruunt: constat enim primum regem Iudæ, sub quo minorum prophetarum primi suauincinia sunt auspici Oziam, siue Azariam fuisse. Vltimum verò principem sub quo postremus horum vatum Malachias prophetauit, pleiçq; Artaxerxem Longimanum putant. Opinor autem Oziam regnare cœpisse, circa annum 7. Phocæ: Ezechiam vero excessisse ad annum 14. aut 15. Numæ Pompilij.

5. Reges, quorum temporibus suas prophetias hi 12. sancti Vates notauerunt, sunt Ieroboam, Ozias, Ioatham, Achaz, Ezechias, Manasses, Iosias, Darius Hystaspis, & Artaxerxes Longimanus, quorum duo postremi Persis, reliqui Iudæis imperarunt, excepto Ieroboam, qui fuit rex Israël. Quoto autem

Quæst. Chron. P. 3.

ff

mundi,

Latina
Biblia dicitur
plurima.

- 1.
- 2.

Ante Romulum
multum quidam
prophetarum.

Quis Rex
Latinorum
tempore
Ozia regis
Iudæ.

Reges sub
quibus 12
propheta
clarauerunt.

mundi, quoto ante vulgarem æram Christi, singuli suum regnum ab
quot annos Chronologicos regnauerint; sequens indiculus ostendit
mez tabulæ eos annos probabili & bona fide representant.

*Indiculus regum. sub quibus Propheta minores
vaticinati sunt.*

Ordo & nomina Regum.	Regnauit annos Chronologicos.	Ab anno ante Christum.	Ab anno Mundi.
1. Ieroboam II, Rex Israel.	41	827	3214
2. Ozias rex Iuda.	52	812	3229
3. Ioatham rex Iuda.	16	760	3281
4. Achaz rex Iuda.	15	744	3297
5. Ezechias rex Iuda.	29	729	3312
6. Manasses rex Iuda.	55	700	3341
7. Iosias rex Iuda.	31	643	3398
8. Darius rex Persarum.	36	521	3520
9. Longimanus rex Persarum.	40	464	3577

6. Habito mundi anno, vt aliarum ærarum annos, ex mea *supputa*
colligas, sic procedes.

Tolle de an- nis mundi.	vt habeas annos à
1656	Diluuiio transacta.
2038	Nato Abrahamo.
2113	Promissione Abrahæ facta.
2138	Nato Isaac.
2198	Nato Iacob.
2328	Descensu Israel in Ægyptum.

P.
H. Philipp

Chronolo
vet. Testam

A IV

17 a

Tolle de annis mundi.	vt habeas annos à
2463	Nato Moysè.
2543	Exodo, Manna, lege Hebræis data.
2583	Ingressu in terram promissionis.
2856	Excidio Troiæ.
2979	Regno Dauidis, mortuo Saule.
3022	Templo Salomonis ædificari cœpto.
3059	Initio regni Israel, mortuo Salomone.
3254	Restauratis ab Iphito Olympiadibus.
3287	Urbe condita.
3432	Seruitute Babylonica, anno 1. Nabuchod. inchoata.
3450	Excisa à Nabuchodonosore Ierofolyma.
3481	Regno Cyri apud Persas.
3503	Inita à Cyro Monarchia.
3520	Templo Ierofolymis instaurato, tempore Darij Hystaspis.
3531	Exactis regibus. Primis Coss. Romæ creatis.

7. Hinc colliges v.g. Iotham filium Oziæ regis Iuda regnare cœpisse anno mundi 3281. à diluuiò 1625. à Natali Abrahæ 1243. à Promissione 1168. ab Exodo 738. Hi enim numeri resultant, si prænotata fiat subtractio ab anno m. cui primordia Iothami adscribo. Eadem est ratio de annis aliorum regum ad hæc æras legitimè, vt puto, reducendis.

8. Cyrus apud Persas anno 1. Olympiad. 55. ante Christum 559. regnare quidem cœpit; sed non ante 22. istius regni annum laxauit Iudæorum captiuitatem, vt alibi disputabam. Quibus animaduertis, facile intelligitur, & cum nostris rationibus conferentur, quæ Ribera illo præludio 2. latè disputat, & perstringit Cornelius hic in Harmonia Chronologica. Vide Tabulas annorum expansorum, & Epochas nobiliores ad calcem Manualis Chronologici V. T. declaratas.

Quando Iotham regnare cœperit.

ff 2

NOTÆ

P.
H. Philipp

Chronolo
vet. Testam

A IV
17

NOTE ET QVÆST. CHRONOL.
IN PROPHETIAM OSEE

Diu prophetauis Osee.

CAP. I. v. 1. Verbum Domini quod factum est ad Osee, filium Beroiæ Ozia, Ioatham, Achaz, Ezechia regum Iuda. Hinc bene colliguntur interpretes, prophetias Osee, quantumuis sermonibus breuibus, nihilominus tempore editas, & per interualla distindas. Quod quidem Ozias regnauit annos 52. Ioatham 16. Achaz etiam ad 16. regni sui annum. Ezechias ad 29. Non tamen hisce omnibus annis Osee regnauit, cum prius aliquanto tempore Ozias regnauerit, quam Osee regnauit, & verisimile sit regem Ezechiam huic propheta superstitum habuisse.

Es in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel. Rex iste fuit pronepos Ierocari solet Ieroboam II. longè diuersus ab illo Ieroboamo filio Nabu mortuo Salomone, decem tribus Israel à domo Dauid abstraxit, & ceteris Israel, regnum adeptus anno fundati à Salomone templi 38. Ieroboam II. cuius Osee meminit, patri suo Ioaso successit anno 192.

Verf. 2. Principium loquandis Domino in Osee. Quidam, vt Lyranus, Hieronymus, Sa, putant his verbis solum significari ea quæ hic referuntur per prophetam diuinitus accepisse, quam sequentia ipsi reuelarentur. Alij autem cum Ieronymo censent indicari Deum prius per Osee locutum, quam per alios prophetas, atque adeo ipsum Oseam esse primum Prophetarum, quod eorum vaticinia, quæ proprijs codicibus exarata habemus. Non est mirandum, quin Moyses, Samuel, Nathan, Gad, Elias, Helisæus, & aliquot alij eorum libri Regum meminerunt, ante hunc Oseam floruerint. Ita Cornelius in hac sententiam Ruperto, Haymone, Alberto, Hugone, Dionysio, & ceteris in hunc vers. Basilio & Rufino in cap. 1. Ise. quibus ad de Bellam, & ceteris Eccl. Et hic sensus Menochio ac mihi potior videtur. Rationem præbet fert Cornelius: quia iuxta priorè sensum ceteri prophetae simili exordio sentent uti, quod cum solus Osee fecerit, signum est eum in dicare voluisse proprium esse rãquam primo omnium prophetarum, sensu iam declarato etiam innuere videtur ij, qui dũ prophetas recensent, primũ locum dũ Osee textus sacrorum Biblior. Hebræus, Latinus, Græcus, Eusebicus, Falsi Sic Petauus ad annum periodi Iulianæ 3919. Osee, inquit, Ioel, Amos, & ceteri Isaias prophetarunt sub Ozia, rege Iuda. Fauent recentiores, vt Robertus & ceteri, qui duplicem hic literalem sensum admittunt: quod nimirum

Quidam propheta Osee præcesserunt.

Cur Osee primus Prophetarum dici possit.

Prophetas illius temporis primum Osee locutus sit Dominus, deinde ceteris: & quod Dominus, quando Osee loqui cepit, hinc exorsus fuerit, Abdiam fuisse priorem Osee quidam opinati sunt, existimantes Abdiam illum, qui tempore Achab floruit, eundem fuisse cum eo, qui inter minores Prophetas quartum locum habet. Quem errorem suo loco refellemus.

QVÆSTIO II.

Quando Osee prophetare cepit.

1. Certum est Oseam prophetandi initium fecisse annis plusquam 12. ante mortem Ozia: anno enim regni istius 38. Zacharias rex Iuda mortuo Ieroboamo successit. 4. Reg. 15. v. 8. Tolle hos 38. annos de 52. quibus regnavit Ozias, remanebunt 14. quibus, ut minimum Ozias Ieroboamo superstes fuit. At qui ante mortem Ieroboami iam vaticinabatur Osee, ut ipse in exordio suæ prophetiæ testatur. Quot autem annis sub Ieroboamo, quot sub Ozia, Vatis functiones obierit, non est vna omnium auctorum sententia.

2. Quidam putant, regni Ozia primos tantum 24. annos, cum vltimis 14. annis Ieroboam concurrisse, ac proinde Oseam & Amos intra hoc tempus prophetare cepisse. Annos autem circiter denos quaternos fuisse istis duobus regibus communes probant ex 4. Reg. 15. v. 1. ubi dicitur: *Anno vigesimo septimo Ieroboam regis Israel, regnavit Azarias (qui & Ozias appellabatur) filius Amasæ regis Iuda. Ieroboam autem iste regnum administravit, vno & quadraginta annis: quibus si 27. detrahantur, residui erunt 14. quorum decursu Ozias in Iudæa, Ieroboam in Israelitide, rerum potiebatur, Lyræus, Ribera, Arias, philosophantur, rati Roboamum hic ab Osee idcirco nominatum, ut intelligeremus Oseam, non extremo, nec medio tempore, sed eius initio ad prophetandum accessisse. Hanc opinionem hic proponit Cornelius: sed refutat Amos 1. v. 1. & Isaïa 7. vers. 8.*

3. Ex hac sententia deducit Cornelius excidium Samariæ 90. ferè annis ab Osee prius denunciarum, quam illud contingeret: quia totidem anni colliguntur ab Ozia enthronismo, vsque ad annum 6. Ezechia, quo eversa est Samaria. Deinceps autem vsque ad Sedecia: casum, ait computari annos 134. quibus ad istos iam memoratos appositis, consunt anni 224. ab Azaria primordio vsque ad incensam à Nabuzardane Ierosolymam supputati. Inculcat idem auctor Osee, quem ait fuisse primum prophetarum vaticinari cepisse, sub initio regni Ozia, additque (in Chronotaxi) Isaïam sua vaticinia exorsum post Osee, sub annum 17. Ozia, ut habet, inquit, Eusebius in Chronico, ante Christum, ut ipse opinatur 797.

ff 3

4. Hæc